

**RÄPINA
AIANDUSKOO**
nutikas loodustlähedane elu

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht

Nr 8 10.12.2018

Presidendi tervitus

Kallid koolikaaslased – õpilased, õpetajad, töötajad! Esimene asi, mille peaksin ette võtma, on tänuavaldus – sedakorda suurema mastaabiga, et tänu jõuaks kõigini, kes pole seda veel kätte saanud. Suur aitäh toetamast ja usaldamast mind minu teekonnal õpilasesinduse presidendiks. Luban, et teen kõik endast oleneva, et kooliaasta suunduks sujuvalt ja edukalt suveranida.

Aga mul on mure! Nimelt üksi on raske. Ajalukku tagasi vaadates on näha, et inimene pole loodud olema üksinda. Kõik suured otsused ja teod on tehtud koos, mõtlejate-tegutsejate koostöös. Juba aastail 400 eKr elanud filosoof Demokritos kirjutas: „Inimene üksinda on nõrk olend, aga sidemed teistega teevad temast tugeva. Üksinda pingu-

tab ta tihti ilma tulemusteta.“ Sellega tahan üles kutsuda kõiki, kellel on idee või lihtsalt tahe midagi ära teha, tulge rääkige, lööge käed külge, võtke osa – just nii saame teha oma kooli paremaks. Meie kool on selline, milliseks me selle ise teeme!

Mul on unistus ilusast elust ja toredast inimestest minu ümber. Vähemalt osaliselt on see ka olemas, sest ma olen siin, Rõpinas, teiega koos. Eales varem poleks arvanud, et ma kodust nii kaugele kooli tulen, aga nii on läinud ja olen ka selle eest tänulik.

Soovin teile rahulikku adventiaega, kauneid pühi ja vahvat vana aasta ärasaatmist.

Kaisa Valk, õpilasesinduse president

Foto: L. Meister

Maaeluminister tunnustas aianduskooli töötajaid teenetemärgiga

Maaeluminister Tarmo Tamm andis reedel, 2. novembril Maaeluministerriumi 100. aastapäevale pühendanud üritusel põllumajanduse ja maaelu edendajatele üle 62 hõbedast ja 12 kuldselt ministerriumi teenetemärgi. Teiste seas said hõbedase teenetemärgi Rõpina Aianduskooli agronoom **Siina Ilves** ja endine lillekasvatuse õpetaja **Andi Normet**.

Rohkem infot: <https://www.agri.ee/et/uudised/maaeluminister-tunnustas-teenetemargiga-74-inimest>

A. Lebedev

Fotod: T. Atonen

TÄNASES LEHES: Aeg kinkida aega! Sügismängude kangelased! Sanatoorium Sillapää lossis! Tagasivaade sügispeole! Vähendame jäätmeid! Praktikal Tallinnasse! Mahlane ja vürtsikas Pärnumaa! ... ja palju muud huvitavat!!!

Mis tehtud ...

- 13.11 Mälumäng
- 19.11 Kutsekoolide sügispäevad
- 19.–23.11 Jäätmetekke vähendamise nädal
- 21.11 Lahe koolipäev Tallinnas

... mis teoksil

- 12.12 Jõulupidu ja jõululaat
- 17.12 Koolivaheaeg
- 7.1 Õppetöö algus
- 22.2 Keskkonnateemaline mälumäng

Aeg kinkida aega

Lahe koolipäev tähistas tänavu 15. sünnipäeva. Juubeli noortekonverents kandis nimetust "Aeg kinkida aega". Eelmisel aastal toimus üritus Nordea kontserdimajas, sel aastal samas majas, aga uue nimega – Alexela kontserdimajas. Konverentsil oli palju esinejaid ning päev kujunes üsna sisukas.

Kohale jõudes võtsime omale nimesildi, käepaela ja koti. Kott sisaldas erinevaid infovoldikuid, raamatut esinejate nimedega ning muu vajalik „nänn“.

Igal aastal on toimunud väike templikogumise mäng ürituse sponsorite ja partnerite poolt. Templite kogumise käigus peab külastama erinevate ettevõtete infolaudu, lahendama ülesandeid ning vastutasuks saabki temp-

li ja muud varustust, millega päev üle elada. ☺ Kui said kokku 20 templit, osalesid iPhone XR loosis. Samuti toimusid terve päev loengud, kus esinesid Eesti edukad inimesed.

Lisaks nautisime laulu-, tantsu- ning liivakunsti. Sel aastal osales üritusel ka esmakordselt Eesti president Kersti Kaljulaid innustava kõnega.

Noortekonverentsi külastas päeva jooksul 1200–1600 noort, mistõttu oli ringi liikumine raskendatud. Garderoobist oli üsna raske oma asju kätte saada, kuigi sealsed töötajad andsid endast parima. Kogu üritus oli hästi korraldatud ning me jäime rahule. Järgmisel aastal uue hooga.

Krissandra Rebaste, AE16-41-K

Sügispidu sügisvärvides

Aianduskooli aednikud korraldasid 1. novembril sügispeo. Üles astusid meie kooli õpilased. Tuuli Geetsia Tšaskin luges oma luuletuse, Kaisa Valk laulis omaloodud laulu „Sõber sügis“ ja Maarja-Liis Ilusa poolt tuntuks lauldud „Keelatud maa“. Külalisesinejatena olid pidulisi tervitama tulnud *JJ-street* tant-sijad ning Räpina kantritantsurühm „Mine sa tea“, mille koosseisu kuulusid ka meie kooli õpetaja Liisi Kont ja personalisekretär Anneli Hirmo.

Sügispidu oli väga huvitav, toimusid mitmed lustakad mängud, kust võtsid osa nii õpilased kui ka õpetajad. Arje Dubrovski pani viktoriiniga proovile nii töötajate kui ka õpilaste teadmised. Laval esinev bänd lõi mõnusa meeleolu

ja pani jalad tatsuma. Saalikujundus oli sügisene ning peolised nägid välja väga säravad. Peo korraldus oli sujuv, suured kummardused kõikidele aednikutele. Jääme ootama maastikuehitajate korraldatavat jõulupidu!

Leila Meister, ME18-41-K

Fotod: L. Meister, V. Truija

Pärjatud piigad Eliis, Triinu ja Ester

Leila, Arje ja Kerly

Tantsuhoos pidulised

Anneli ja Liisi esinesid kantritantsuga

Ootamatud kangelased

Kui mina, Tarmo ja Eliis Tartu Kutsehariduskeskusesse jõudime, ootas Kris-sandra juba ees ning juhatas saabunud meeskonnakaaslased konverentsisaali. Peale kohvi, saiakesi ja registreerimist algas kohale tulnud kutsekoolide mõõduvõtt. Koole oli kokku üheksa.

Esimeseks katsumuseks oli koolis aset leidnud inspireeriva ürituse või projekti tutvustamine. Loosi tahtel esines esimesena võõrustav kool, kes ei saanud algul esitlusega hakkama, kuid lõpetas *live* räppimisega, mis jättis esitlusest väga tugeva mulje. Latt oli seatud kõrgele. Sättisime paika enda esitluse kasvahoonekohvikust, kus teksti lugemise võtsin enda peale ning tüdrukud tegelesid eriti ilusad olemisega. Tarmo kanda jäi arvuti käsitlemine. Kui Vesika hittloo "Näpud mulda" video läbi sai, olime tõenäoliselt kulutanud rohkem aega kui ette nähtud – neli minutit. Kedagi ei paistnud see häirivat – pigem vastupidi!

Järgmine suurem katsumus oli Kuldvil-laku stiilis mälumäng. Saatuse tahtel olime nii mina, Tarmo kui ka Eliis tegevad aianduskooli mälumänguvõistlusel, sest kuidas muidu seletada seda, et lõpetasime mälumängu 4700 punktiga. Teisele kohale jäänud võistkonnal oli punkte vaid 3000.

Vahepeal oli meil ka väiksemaid ülesandeid. Üks nendest oli õhupallidest võimalikult kõrge torni tegemine, aega selleks kolm minutit. Esimese minuti lõpuks olime me kõigist maas, kuid kui taimer luges viimaseid sekundeid pani Eliis paika õhupallid, mis küündisid üle tema pea, viies Rāpina ootamatu võiduni. Lisaks meisterdati päeva jooksul veel soolataignast "tiimi nägu", mis on nähtaval õpilasesinduse klassis, ning ajalehtedest korvpallikorv.

Peale lõunat leidis aset kutsekoolide mitmevõistlus, kus võeti mõõtu puujupi kruvimises, kartuli ja porgandi koorimises, voodipesu vahetamises ning võrdsest joogi valamises. Joogi valamises esindas Rāpinat Tarmo, kellel läks tema sõnutsi üpris kehvalt, aga teistel läks palju kehvemini. Viimane võistlusvoor oli sportlik ning üles seatud meeskondlike teatevõistlustena. Eliis võttis tiimi kokku ja moodustasime energiaringi, millest ammutatud vägi tõi meile esimeses võistlusosas võidu. Hiljem

meil nii hästi ei läinud, kuid hoidsime latti kõrgel. Saime hakkama isegi inim-püramiidiga.

Kui päev hakkas lõppema, piilusin lauale ning nägin paberi alt läbi kumamas Rāpina Aianduskoolile omistatud diplomaat mälumängu eest. Eks see oli juba teada, et me võit selles vallas oli vastaseid põrmustav olnud ning oli hea tunne, et võitsime vähemalt ühe võistlusvoor. Kui tuli diplom inspireeriva sündmuse – kasvahoonekohviku eest, oli see suureks üllatuseks, sest meil oli tugevaid konkurente, kuid samas, ega me enda esitlust ise kõrvalt ei näinud. Kui lõpuks hüüti välja sügispäevade võitja – meie võistkond, siis tundus see uskumatu. Karikaid ja diplomeid täis pinkide taga tundsim end väga uhketena, et esindasime kooli nii edukalt. Kui Toomas meid õppesõiduautos tagasi Rāpinasse sõidutas, tundsim end kui Rāpina Aianduskooli kangelased, vähemalt üheks õhtuks.

Kangelasteks olid: Eliis Kase, Krissandra Rebaste, Priit Kaasik ja Tarmo Torp.

PS. Üks auhindadest oli ka klaasist siga, mida võib teise korruse fuajee aknalaual imetleda. Siga pidi leppima juba mitmendat aastat ajutise karbiga. Miks mitte mõelda ja meisterdada seale sobiv kast, millega ta väärikalt järgmisel sügisel Rāpina Aianduskoolis toimuvate Liivimaa kutsekoolide sügispäevadel järgmisele võitjale edasi anda?

Priit Kaasik

Fotod: Tartu KHK

Võidukarikat vastu võtmas

Võidukas õhupallitorn

Aianduskooli kangelased

Aianduskooli aja lugu

1941. aastal nimetati **Räpina Aianduskeskkool** lühikeseks ajaks ümber **Räpina Aiandustehnikumiks**. Aeg oli ärev, liikusid jutud alanud sõjast. Sama aasta teises pooles paigutati Sillapää lossi sanatoorium. Sinna toodi taastuma need sõdurid, kes varsti uuesti rindele saadeti. Iga päevaga vajati ruumi juurde ja nii tuli koolil ennast järjest kokku tõmmata. Mitmed tähtsad ruumid, mis enne kõik lossis paiknesid, koliti kokku

kitsukesse aiamaajja – kooli kantselei, köök, söökla, õpetaja Vaigla korter jne. Kooli ja ühiselamu inventari püüti iga hinna eest säilitada, kuid õpilaste voodid viisid sakslased ikkagi Põlva haiglale. Lõpuks leiti võimalus õpilased alevisse majutada. Kolm aastat elasid tehnikumi tütarlapsed vana kultuurimaja puhke- toas. Õpperuumina kasutati vana algkooli ruume. Tunnid toimusid kahes vahetuses ja kestsid sageli kella 23-ni.

Osa klasse paiknes leerimajas. Ruumide vaheseinad olid liikuvatest laudadest ja kostsid läbi. Tihti oli volukatkestusi (elektrit andis paberivabrik) ja võis juhtuda ka nii, et õpilased pimedas vaikselt tunnist ära kadusid ja õpetaja tühjale klassile jutustas. Palju pöörati tähelepanu pargi korrastamisele, abikäsi pakkusid sealjuures lossis taastuvad sõdurid.

1941. aastal muudeti veel teist kordagi kooli nime ning kuni 1944. aastani oli selleks **Räpina Kõrgem Aianduskool**.

Ajaleht Postimees kirjutas 11. juunil 1942: „Peale paberivabriku toob Räpina alevikule elu ja liikumist aianduskool. Oma iseloomult on ta kõrgem aianduskool, mis valmistab ette õpilasi tegelikuks aednikukutsele, ühtlasi ka aiandusinstruktoriks ja aianduskonsulentideks. Aianduskool töötab kahe haruga. Lisaks aiandusharule omab ta ka konserveerimis-erihar. Möödunud karmide talvete tõttu on kooli aiandid tugevasti kannatanud külmade all. Pomoloogia aed on täielikult hävinenud. Käesoleval aastal on raskusi ka seemnete ja aluste saamisega. Seepärast on koolis rõhku pandud seemnekasvatusele. Külmade tagajärjel on olulises osas hävinud ka kooli dendroloogiline park.“

Õppetööd raskendasid kütte ja valgustuse nappus. 1944/45. õppeaastal oli tubade ja klassi temperatuur sageli +6 kuni +8 kraadi. Ruumides tuli olla palituga. Elektrivalgustus saadi algul paberivabrikust, ent sealse kodukeskjaama võimsus oli nõrk. Nii mõnigi kord elektripirnide niidid ainult hõõgusid punakalt. Järgmisel aastal saadi Pärnust bensiiniküttega töötav trofeejõujaam, mis monteeriti kooli keldrisse ja nii sai valguse mure murtud.

Suurem mure oli küttega. 1944. aasta detsembris peeti nõu, mida edasi teha – kas katkestada õppetöö soojade ilmade saabumiseni või minna metsa puid tegema. Ühiselt otsustati viimase variandi kasuks. Nagu imevael olid mõne päeva-

Koolimaja ja sanatoorium

Piirkonnakomissar Kurt Meenen külastas aianduskooli

ga puud riidas ja õpilased said ülejäänud tulid metsa appi ning selle tõttu suudeti aja jõulupuhkuseks. Hiljem selgus, et kolme päevaga 15kraadise külmaga 300 ümbruskonna õpilaste isad ja vennad m³ puid üles töötada.

1944. aastal muudeti taaskord kooli nime, milleks sai nüüd **Räpina Aiandustehnikum ja Kodumajanduskool**.

Õppetööks vajalik paber saadi paberi-
vabrikust. Vabrikust saadud suured
paberipoognad pidid õpilased ise vihi-
kuteks köitma. Kuna raamatuid oli vä-
he, tuli tunnis kasutada dikteerimis-
meetodit. Selles olid ka omad plussid:
õpilased olid kogu aeg märkimistega
ametis ja unistamiseks aega ei jäänud.

Väga peeti lugu ka tunnivälisest tegevus-
test, peamiselt tegeleti spordiga. Kor-
raldati laske- ja kergejõustikuvõistlusi.
Õpperingidest töötas aktiivsemalt Adolf
Vaigla juhitud aiandusring, kus õpiti
lähemalt taimi tundma ning kanti refe-
raate ette.

Sõda muutis paljude õpilaste saatust.
1946. aastal lõpetas kooli 18 õpilast,
kuigi alustas üle 40. Poistest mõned
mobiliseeriti Saksa sõjaväkke, teised
läksid õppima mujale. Mitu poissi hoid-
sid kõrvale Saksa sõjaväest ja uut värba-
mist kartes said nendest metsamehed.
Oli neidki, kes said pommitamisel sur-
ma.

Adolf Vaigla õpilastega

1945–1947 aastatel õppis aiandusteh-
nikumis Heino Kiik, kelle suur ja paks
botaaniline teatmeteos „Maailma vil-
jad“ on leitav paljude eestlaste raama-
turiulitest. „Hakake aga aednikeks“,
soovitab Heino Kiik, „siis elate kaua.“

„Ma ei ole kordagi kahetsenud ega
pidanud häbenema, et minust sai aian-
dusagronoom, et lõpetasin Räpina.
Soovin, et seda ei tuleks teha ka neil,
kes nüüd ja tulevikus lõpetavad selle
kooli,“ on öelnud Jutta Zaletajeva, Räpi-
na Aiandustehnikumi vilistlane.

Direktor Villem Raud perega

1949/1950. õppeaastal sai kooli nimeks
**Räpina Aiandustehnikum ja Põlluma-
janduskool**.

1949. aastal Räpina Aiandustehnikumi
lõpetanud ja hiljem Räpina Sovhoosteh-
nikumi aiandusagronoom Heini Listman
meenutab kooliaega järgmiselt:
„Sõjajärgsetel aastatel oli vajadus põllu-

Palju ärevust tõi aiandustehnikumi ellu
1947. aasta kevad, mil põllumajandus-
ministri asetäitjalt saadi järgmine kor-
raldus: „**ENSV Ministrite Nõukogu on
otsustanud Räpina Aiandustehnikumi
sulgeda. Sügisel uusi õpilasi mitte vas-
tu võtta.**“

Õpetajatest keegi ei olnud selle otsuse-
ga nõus ning jätkati teavitustööga, et
sügiseks õpilasi kooli kutsuda. Juulis
saabus kantseleisse üle 60 avalduse
tehnikumi ja ca 350 avalduse koduma-
janduskooli astumiseks. Plaan mõlema
suuna puhul oli aga kõigest 30 inimest.
Sellest informeeriti Põllumajanduse
Ministeeriumi ja Ministrite Nõukogu

ning pärast suuri sekeldusi ja asjaaja-
mist jäi kool siiski alles. Vastu tuli aga
võtta 90 õpilast, kuhu nad kõik majuta-
da, kui niigi oli ruumipuudus suur ...

Õppemajandi üldsuurus oli 43 ha, mil-
lest õppeaia suurus oli 4 ha. Viimases
olid kvartalid viljapuudele, mille ridade
vahele ruumi puudusel olid paigutatud
marjapõõsad, siis veel maasikate, vaari-
kate, maitsetaimede, puukooli, iluaian-
duse, lavade, istikute kasvatamise kvar-
talid. Peateede ääres kasvasid üheaas-
tased lilled. Oli ainult üks maasse kae-
vatud kasvuhoone, mida kasutati pea-
miselt istikute külviks ja kus viidi läbi ka
mõned katsed.

majandusspetsialistide järele suur, see-
ga teostati nende ettevalmistamine
kiirendatud korras ehk kolme aastaga.
Õppeprogrammis võeti läbi üldained
keskkooli kava ulatuses ja põllumajan-
duslikud eriained nagu köögiviljandus,
puuviljandus, ehisaiaandus koos dendro-
loogiaga, aedviljade säilitamine, sordia-

retus, seemnekasvatus, maaviljaelus,
taimekasvatus, loomakasvatus, mehha-
niseerimine jne.

Õppemajandis teostati töid käsitsi või
hobustega. Koolil aga piisavalt hobused
ei jätkunud ning kohalikud õpilased,
käisid aias tööl koos oma hobustega.“

Lugu valmis koostöös Räpina Koduloo- ja Aiandusmuuseumiga
Liisi Kont, kutseõpetaja

Maastikuehituse eriala praktikakohad Tallinnas

Maastikuehituse eriala õpetajad ja päevased maastikuehituse eriala õpilased käisid 7. septembril tutvumas Tallinna praktikaettevõtetega. Esimesena jõudsimme Tammsaare parki, kus haljastusega tegelesid Kivisilla OÜ töötajad. Pargi üldine idee ja teostus oli uudne. Enamasti tegelebki firma haljastusega, kivid paigaldavad koostööpartnerid.

Pärast lühikest lõunat liikusime uuele Haabersti ringile, mille haljastuse teostajaks oli Õismäe Haljastus OÜ. Nii mõnelegi õpilasele olid omanikud juba tuttavad. Objekti valmimise tegid keerukaks suured puud, mis oli vaja ümber istutada, ning kuum suvi.

Viimane peatus asus Kumu lähisel, kus telesaatejuhi koduhoovis toimetab Millet OÜ. Ka endal oli kunagi mõte

sinna ettevõttesse praktikale minna, aga eelistasin vaiksemat kodulinna Tartut. Milleti objekte oli lähestikku kaks. Esimene vana paepaljandi nõlval, kus tööde keerukust jagus mitmele korrusele. Suurtes kogustes betooni ja paekivimüüritisi. Teisel veidi laugem, kuid jällegi esikohal looduskivi ja põnev kujundus. Hea vaheldus hallile tänavakivile. Objektil kohtasime ka aianduskooli vilistlast Mariliis Kulli, kes on esindanud meie kooli edukalt kutsemeisterivõistlustel. Hetkel oli ta seal objekti juht.

Loodetavasti said õpilased ideid, kuhu praktikale suunduda. Kes tahab rohkem taimedega tegeleda, kes ehitusega. Endalgi oli põnev näha Tallinna kolleege ja nende tegemisi. Õpilaseks jõudsin käia praktikal kõigis Tartu prak-

Tutvumine Õismäe Haljastus OÜ-ga

tikaettevõtetes. Tasub proovida erinevaid ettevõtteid – õpib rohkem!

Projekti "Praktikasüsteemide arendamine" rahastavad Eesti Riik ja Euroopa Sotsiaalfond.

Mairold Mänd, kutseõpetaja

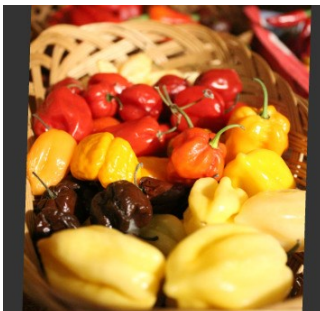
Foto: K. Koosapöeg

Kassid, lapsed ja kõhudki täis

Pealkiri kirjeldab väga hästi teise kursuse aednike 27. novembril toimunud õppekäiku. Lahkusime selle päeva hommikul kell kaheksa Rāpinast õpetaja/bussijuhi Liisi Kondi eestvedamisel, et külastada paari väikest eestimaist ettevõtet.

Esimesena viis tee Põhja-Pärnumaa valda, Vändra lähisteles Mahlametsa OÜ-sse, kus võttis meid vastu perenaine Terje Mitev. Tegemist on koduse ettevõttega, mis toodab ja pakub kohalikust toorainest valmistatud segumahlu, mille peamine koostisosa on õunamahl. Laiast sortimendist tooks välja enda jaoks erilised: õuna-nurme-

nuku, õuna-melissi, õuna-ebaküdoonia, õuna-kirsi, õuna-ingveri, õunapärnaõie. Kokku saime maitsta 15 erinevat segumahla ja kahte puhast – õuna- ja rabarberimahla. Mahla kõrval oli perenaine küpsetanud ka kooki! Terje tutvustas meile tootmisruumi, kus nägime viimase moe järgi ehitatud uhket mahlapressi ja pastörisaatorit. Kahe viimase soetamisele aitasid kaasa Terje enda kirjutatud projektid ja Euroopa Liit. See on tore, et perenaine kutsus üles pakkuma konkurentsi. Saime sõpradeks ka Terje aastase lapsega ja vahva kassiga, kes külalisi uudistama tuli.

Teine peatuskoht oli OÜ Metste Aiandustalu Saarde vallas Pärnumaal. Selle talu pererahvas võib kiidelda suurima tšillikollektsiooniga Eestis, lisaks kasvatavad nad salatisibulat. Noorem perenaine Katrin Pärn näitas meile oma kolme kasvuhoonet, millest üks, muidugi, on ehitatud puhtalt taaskasutusest ehk seinteks olid vanad kontoriruumi suured aknad. Saime näha tšillitaimi, mis olid tuppä talvituma toodud. Potis kasvas vahvalt ka katse – jaanikaunapuu. Nägime oma silmaga ära maailma väiksemaid tšillid, mis olid vaevalt herne-terera suurus. Seal saime maitsta ka erinevaid tooteid, lisaks pakuti veel sooja koduleiba. Minu lemmikuks osutus hapukurk tšilliga, Priidule oli mokkamööda tšillipasta kreekapähklitega, mis oli pastadest kõige kangem, Arjele ja Liisile läks kõige paremini peale tšillimoos ning Julia lemmikuks olid tšilliga marineeritud küüslaugud. Vahva maitseelamuse saime ka marineeritud mehiko pisikurgist ja huvitavast kapsasalatisist, mille koostisosad täpselt öelda ei oskagi. Ka seal peres olid kohal sõbralikud kassid ja väike poisipõnn.

Väljasõiduga sain selgeks, et ka kodus tingimustes on võimalik kasvatada ja toota. Soovin Mahlametsa OÜ-le ja OÜ Metste Aiandustalule helget tulevikku ja suuri kordaminekuid. Muidugi ka palju tänu, et meid sellel talvehakul, kus tegelikult enam miskit otseselt ei kasva, vastu võeti.

Kaisa Valk, AE17-42-K

Foto: L. Kont

Uudistamas Metste talus

Aiandussektori olevik ja tulevik

Eesti Aiandusliit korraldas juba viiendat korda visioonikonverentsi, kus sellel aastal astusid ettekannetega üles kolleegid Lätist. Konverents on ellu kutsutud, et teha kokkuvõtteid möödunud aastast, jagada kogemusi ning vaadata koos tulevikku.

Konverentsi päeva esimeses pooles andis Maaeluministeeriumi asekanstler Marko Gorban ülevaate köögi- ja puuviljakultuuride kasvupindadest, saagikusest, müügist ning ka toetuste jaotumisest valdkonniti. Muuhulgas tuli huvitavate faktidena välja, et eelmisel aastal jäi põldudel koristamata 27% köögiviljasaagist, 2018. aastal suurenes kapsakasvatuse ning samuti suurenes maasikakasvatavate arv, kes on taotlenud keskkonnasõbraliku aianduse toetust.

Kolleegid Lätist kostitasid meid samuti statistikaga, millest selgus, et 36% Läti riigi territooriumist on hõivatud põllumajandusega, sh aiandusega. Kui 2007. aastal oli Lätis 3255 puuvilja- ja marjakultuuri kasvatajat, siis 2016. aastaks oli see langenud 1096ni. Samas on köögiviljakasvatavate arv samade aastate võrdluses suurenenud peaaegu kolm korda ehk 398-lt kasvatajalt 2007. aastal 937 kasvatajani 2016. aastal. Samuti on suurenenud mahedalt kasvatatavate puu- ja köögiviljade ning

marjakultuuride pindala. Suurimaks töövõiduks võib pidada käibemaksu alandamist kohalikele põllumajandustoodangule. Varasema 21% asemel on see nüüd 5%. Seal on siiski mitmeid erisusi, näiteks ei kuulu kohalikud viinamarjad ja paljundusmaterjaliks kasvatav küüslauk erisoodustuse alla ning nende pealt tuleb käibemaksu siiski 21% maksta. Esimese sessiooni lõpetas Hansaplant OÜ juhatuse liikme Indrek Naudi ettekanne tuleviku aianduskeskusest. Üha enam nõuavad inimesed valmis lahendusi, nad on nõus kulutama rohkem raha, kui selle arvelt saab kokku hoida isiklikku aega. Aianduskeskustest saab tulevikus elustiilikeskus, kus enda jaoks tarviliku leiab nii koduaiapidaja kui ka terrassiaia omanik.

Peale lõunat jagunesid konverentsil osalejad töötubadesse. Valikus oli puuviljandus, köögiviljandus ja puukoolimajandus. Igas töötoas tegi ettekande külaline Lätist ning kuulajatel oli võimalik nüüd kitsamas ringis just neid huvitavatel teemadel arutleda. Puuvilja- ja marjakasvatavate seas on Lätis moodustatud mitmeid ühistuid, et koos tegutsedes edukamad olla. Näiteks on ühisfinantseeringute läbi ehitatud kaasaegsed hoidlad ning hindamatu väärtusega on ka kogemuste vahetamise võimalus. Samas ei suju kõik koostööd alati edukalt, tekivad eriarvamu-

Urmas, Merike ja Liisi

sed ja usaldusprobleemid. Ka köögiviljanduses ja puukoolimajanduses on loodud mitmeid ühistuid, et koos turul edukamad olla.

Päeva viimases osas räägiti innovatsioonist aianduses ning heast ja halvast pereettevõtluses.

Aiandusliidu visioonikonverentsile oli kogunenud palju eriala spetsialiste – nii puuvilja-, marja- kui ka köögiviljakasvatajaid ja puukoolide juhte. Räpina Aianduskooli poolt olid esindatud õpetajad Merike Aomets ja Liisi Kont ning õppe-majandi juhataja Urmas Roht.

Liisi Kont, kutseõpetaja

Foto: S. Gutmann

Tore praktikant Soomest

Tänavu sügisel läbis meie koolis 23. septembrist kuni 25. oktoobrini ehk siis umbes kuu aega õppepraktikat Soome partnerkoolis (Hämeen Ammatikoulu) aedniku eriala studeeriv naerusuine Eeva-Maria Korhonen. Eeva-Maria lõpetab aedniku eriala järgmise kevade märtsis ja see oli talle viimane praktika enne lõpetamist. Eestiga tal varasemalt erilisi kokkupuuteid polnud ja seepärast vaatas ta meil avalisilmi ringi ja mitte ainult koolis, vaid Eestis laiemalt. See, et toimekas neiu sai praktikaülesannetega hakkama, oli enesestmõistetav ja sellel rohkem peatuda mõtet polegi, pigem peatuks sellel, milliseid mõtteid Eestis olemine talle pähe tõi.

Eestlasi iseloomustades oli Eeva-Maria meelest oluline tööik, et eestlased on abivalmid, kuid soomlastest kinnisemad. Naljalt keegi kohe tutvust tegema võõraga ei kipu, kuid eks siinkohal võib

põhjuseks olla ka keeleprobleem, mitte võõrustus uustulnukate vastu. Aianduskool ja sinne praktika meeldisid samuti. Väga meeldis Eeva-Mariale Lõuna-Eesti loodus, samuti Valgamaal Kuigatsis asuv Tori hobuste kasvandus, kus ta käis kahel korral vabatahtlikuna loomi talitamas. Hobused olidki tema kindlad lemmikud ja lapsena oli Eeva-Maria õppinud Soomes ka ratsutamist. Üldiselt on ta suur loodusesõber ning ühine matk kooli töötajatega Taevaskotta ning Maarja Külla pakkus talle palju rõõmu. Südamelähedane valdkond on neiu ka muusika, seljataha on jäänud kuus aastat klaveriõpinguid.

Pärast kooli lõpetamist soovis Eeva-Maria tööle asuda oma perefirmas – neiu emal on Soomes väike haljastusettevõtte. Esialgu on plaan minna praktiseerima mõnda võõrasse haljastusfirmasse ja hiljem liituda perefirmaga.

Eeva-Maria Korhonen

Tore, kui on plaanid olemas ja sihid selged! Kui küsisin, mida uut ta aianduskoolis praktikal olles õppis, siis vastas Eeva-Maria, et viljapuude ja marjapõõsaste väljakaevamine ja talveks kraavidesse asetamine oli talle täiesti uus kogemus ja samuti õppis ta siin tundma arvukalt uusi taimi. Lõpetuseks tahaks öelda, et rõõm on sellistest praktikantidest, kellel on oskused ja soov aednikutööga tegeleda ning huvi omandada võõrsil olles uusi teadmisi. Edu Eeva-Mariale edasisel eluteel!

Urmas Roht, õppemajandi juht

Lumi tulnud, langend maha
Katnud maa valge kuuega
Ei nüüd enam minna taha
Õue ilma mütsita

Sallgi kordades ümber kaela
Ja saabastel sees on karv
Kui juba kell viis on tume taevas
Tea kätte jõudnud talv

Termomeeter näitab miinust
Nina külmast punane
Siiski miski tärkand minus,
Sest jõul, see jõuab kohale

Ekh väike puhkus kodusel pinnal,
Kus tuba soe ja rõõmus meel
Hing ikka-jälle õhkab sinna
Pea olengi taas ma koduteel

Kaisa Valk, AE17-42-K

On jõuluõhtu
pime malbe, pehme
hubane, küünlavalge
lumine, tasane, hell
kauguses üle lume kaigub aisakell.

Tuledes sätendab linn,
taevas süttivad tähed,
kui palvesoovid,
lumme mattunud kodude hoovid.

Helbeid keerleb veel,
me kõik ootame teda,
kes on meie poole teel.

Tuuli Geetsia Tšaškin, FL18-42-K

Terve keskkond – terve inimene?

24.–25. oktoobril toimus Pärnus keskkonnahariduse konverents "Terve keskkond – terve inimene?", millest võtsid osa ka keskkonnakaitse päevase õppe õpilased. Konverents toimus maalilises rannaäär-ses konverentshotellis Strand. Esimesel päeval räägiti seostest inimese tervise ja keskkonna vahel. Teisel päeval olid põhilisteks teemadeks keskkonnateadlikud Eesti inimesed, terve loodus ja loodushoid.

Lisaks loengutele saime osa võtta ka kahest töötoast. Meeldejäävam töö-tuba oli deodorandi tee-mal, mis avardas igati sil-maringi. Seal sai igaüks endale kaasavõtmiseks teha deodorandi, mis koosnes vaid kolmest

komponendist: kookosras-vast, soodast ja tärklisest. Mõnda aega katsetasin seda ka ise, ütlen et toimis väga hästi. Milleks määri-da oma nahale aineid, mille mõju on teadaolevalt negatiivne või mille mõ-just me täpselt ei tea.

Konverentsi kõrvalt oli meil hetk aega külastada ka Pernova loodusmaja. Hoone näeb huvitav välja

juba väljastpoolt. Ka seest oli maja väga meeldejää-valt ja nauditavalt kujun-datud. Igas nurgas leidis midagi, mida vaadata, lugeda või katsuda. Töötu-ba toimuski just seal. Sai-me korrata juba õpitud vee puhastamisprotsessi.

Mariana Žurauskaite, KK17-52-K

Pernova loodusmaja planetaarium

Foto: Pernova hariduskeskus

Jäätmetekke vähendamise nädal

19.–23. novembril toimus Räpina Aianduskoolis jäätmetekke vähendamise nädal. Keskkonnakaitse eriala õpilased tutvustasid pakendite taaskasutamise võimalusi.

Terve nädala töötasid kol-mandal korrusel kastid,

kuhu sai jätta või võtta puhtaid ja terveid rõivaid ning muid väiksemaid as-ju. NB! kastid "võta ja/või jäta" jätkavad oma tööd samas kohas.

Õnne Rämmann, kutseõpetaja

Foto: K. Keiv

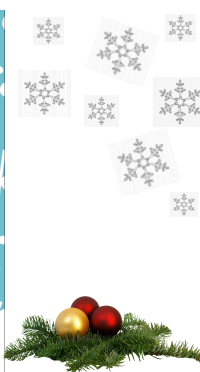

Räpina Aianduskooli
JÕULUPIIDU
12. detsembril kell 19.00
Teema: PÄKAPIKK
Eelistatud värv: PUNANE
Jõuluvana Disko

JÕULULAAT
RÄPINA AIANDUSKOO LIS
12. DETSEMBRIL KELL 12.00-15.00

Ootame ostma ja müüma!
Müügikoht tasuta!
Eelregistreerumine kuni
10. detsember 2018

Täpsem info ja registreerimine:
tti.ruuspold@aianduskool.ee, tel. 5343 9063,
kabinet nr 401

95
RÄPINA AIANDUSKOO L
nutikas looduslähedane elu

Räpina Aianduskooli 95. juubel
ja vilistlaste kokkutulek toimub
1. juunil 2019

www.aianduskool.ee

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suur tänu kõigile, kes lehenumbri
ilmumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Pargi tn 32, Räpina 64505

Toimetajad Külli Nõmmistu, Liisi Kont Küljendaja Valdur Truija

Detsembrikuu nali

Siberlane sõidab külla oma Eesti sõbrale. See küsib:

"Meie jaoks on Siber üks äraütlemata metsik paik.

Kas te seal jõule ikka tähistate? Räägi, mis sulle viimastest jõuludest meenub?"

"Peamiselt kuusk," vastab siberlane.

"Oo, teil oli seal jõulukuusk!" imestab eestlane.

"Pole see siis nii metsik kant midagi! Olite kõik kuuse all?"

"Ei, meie olime kuuse otsas, kuuse all olid hundid."